

По-нататък се възвишаватъ Батошивската планина и срещу нея планината Бухалъ, раздѣлени отъ водитъ на Росица и стжписани назадъ, тѣ сякашъ отварятъ двери, за да се открои още по-вълшебно неизказното величие на Балкана! Като че мигновено нѣкой магесникъ дига невидима завеса, за да прикове смаянитъ ни очи въ чародейнитъ очертания на Стара Планина, която на това мѣсто разкрива най-хубавитъ си недра и извишава най-гордитъ си върхове: Юмрукчалъ, Мара-Гидикъ, Кадемли, Купенъ, Амбарица... Изъ тѣхнитъ китни пазви се спускатъ съ громки пѣсни буйнитъ пѣнливи води на Росица, Видима, Тжжа и Осъмъ.

Като че вълшебната ржка на великъ художникъ е разположила Севлиево въ най-живописнитъ гѣнки на Балкана и въ най-красивия кжтъ на природната картина.

Близо до града Росица и Видима вливатъ водитъ си въ нераздѣлна пригрждка, унесени въ дружна сладка пѣсень. Тия две рѣки неведъ искатъ да олицетворятъ Тигъръ и Ефратъ и да ни пошепнатъ, че ако има на земята рай, трѣбвало би да го диримъ тукъ, въ този романтиченъ роденъ край..

Накждето и да се обърнемъ, погледа се радва на просторъ. на неизмѣрими висоти, на близки и далечни игриво съчетани зелени и сини багри. Каква дивна музика отъ слънце, цвѣтове и въздухъ... Въздухъ, цвѣтове и слънце, омайно пѣятъ въ хоръ божествения химнъ на живота...

Праздникъ е днесъ! Празднуватъ всички; празднува и природата, облечена въ най-скжпитъ си пролѣтни одежди!

И роднитъ камбани разнасятъ тихи вълни отъ плачущи звонове, които гальовно долитатъ до насъ като майчина нѣжна милувка....

